

at de blive givne med „Forbeholdenhed“; men Alt dette tager jeg til Indtægt og siger, at man altsaa har hørt Mand, som kjende meget nøie til Erklæringsvæsenet, der paa det Bestemteste udtale, at Erklæringerne gives med „Forbeholdenhed“, og at man „indsvøber“ dem, og ikke giver dem nøgne. Taler dette ikke mere end noget Andet for, at Erklæringerne bør kjendes af Vedkommende? Jeg kan ikke forstaae, at den ærede Embedsstand i Landet ikke alle som een Mand gjøre alt Muligt for at faae denne Lov sat igjennem; thi alene det Exempel, at en Vyrighedsperson, som selv har været Dommer i Sagen, for at forhindre, at hans Dom bliver undergivet Prøvelse af en høiere Ret, kan sige, at vedkommende Part, der søger om fri Proces, er trættefjær, og at hans Sag slet, uden at Ansøgeren kan komme til Kundskab derom, eller gives Leilighed til derover, at yttre sig, det er dog saa misligt et Forhold, at det forundrer mig, at Nogen kan troe, at det kan vedblive at bestaae, uden at Embedsstandens hele Afgtelse aldeles maa nedbrydes hos Befolkningen (Tscherning: Ja, men ikke dens Magt). Den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Müller) har talt om, at „de onde Kræfter og Lidensfaber“ skulde komme i Bevægelse, naar Ansøgerne fik flige Erklæringer at see; men troer den ærede Rigsdagsmand ikke, at de „onde Kræfter og Lidensfaber“ ere i stærk Bevægelse i de hemmelige Erklæringer; jeg for mit Vedkommende er overbevist om, at de der ere i stærkere, eller ialtsald i ligesaa stærk Bevægelse; men det er ganske vist ikke de plebeiske „onde Kræfter.“ Den ærede Rigsdagsmand sølte iøvrigt meget vel, at hans Grunde vare svage, da han maatte tie til „Danmarks første Lovkyndige“; men jeg troer ikke, at en saadan Hentyen i denne Sal eller blandt Folket vil have stort at betyde med Hensyn til denne Sag; thi denne Mand lever i en saa forsvunden Tid, at der i dette Tilfælde ikke kan være Tale om hans Mening (Müller: Jeg har ikke citeret ham!). Den ærede Rigsdagsmand talte om „Danmarks første Lovkyndige“, der i en Erklæring i Landstthinget havde udtalt sig saaledes, som han anførte. (Müller: Det var med Hensyn til et Endringsforslag!).

Naar den ærede Rigsdagsmand fremdeles har yttret, at han ikke af Lovforslaget kunde see, om Ansøgeren kun skulde have de først afgivne Erklæringer, eller om han ogsaa skulde have alle de senere indkomne, saa er Lovforslaget i dette Stykke saa klart, at det undrer mig, at han ikke kan see det; der er forlangt, at Sagen ikke maa „afgjøres“, førend der er givet den Vedkommende Leilighed til at blive bekendt med Erklæringernes Indhold og derover at yttre sig; altsaa, naar Sagen skal „afgjøres“, og samt l i g e Erklæringer saaledes ere afgivne, først da, skulle de blive den Paagjældende bekendt; det er altsaa klart, at der ikke er Spørgsmaal om at fremsende dem paa noget andet Trin, end naar Sagen er kommen saa vidt, at den foreligger til Afgjørelse hos den vedkommende Autoritet. Den ærede Rigsdagsmand meente, at det ikke behøves, at en Mand faaer at vide, at han i en Erklæring var erklæret for en trættefjær Person, da han ikke kunde bevise, at han ikke var det; ja, det skulde dog undre mig, om den ærede Rigsdagsmand eller nogen Anden vilde gjøre det samme Raisonnement gjældende imod sig selv; om han, hvis Nogen gif omkring og bagtalte ham, vilde sige: jeg bryder mig ikke om, hvad han siger, for jeg kan ikke bevise min Uskyldighed. Man ønsker dog nok at vide, hvad der bliver sagt, især i en Erklæring, som har en afgjørende Indflydelse paa, om man skal opnaae det, som man troer sig berettiget til at opnaae. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at naar den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Bregendahl) sagde, at den høitagtede Justitsminister ved Sagens 1ste Behandling yttrede, at naar der i en Erklæring fremkom Dplysninger, der ikke kunde ansees for aldeles tilstrækkelig godtgjorte, saa blev der altid indhentet nye Dplysninger, saa er det vel rigtigt, at Justitsministeren sagde det, men han lagde ikke til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 2den Valgkreds anførte, at han havde lagt til, at Dplysningerne bleve indhentede hos vedkommende Ansøger eller Klager, og jeg opfordrer den ærede Minister til at besvare mig det Spørgsmaal, om det er hos vedkommende Ansøger eller Klager, at saadanne Dplysninger indhentes; derom udtalte